SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXIV (58) • ŠTEV. (Nº) 26 — ESLOVENIA LIBRE — BUENOS AIRES • 7 de julio - 7. julija 2005

RESNICA, SAMO RESNICA

(Govor Božidarja Finka na proslavi 60. obletnice odhoda od doma slovenske politične emigracije v Cankarjevem domu)

Šestdeset let je minilo, odkar se je na naši domači zemlji končalo nekaj hudega. Oditi so morali tuji sovražniki naše svobode in narodnega obstoja, ki so storili v vseh pogledih toliko gorja, in prenehalo je medsebojno bojevanje. Svoboda torej in mir! Vendar kakšna svoboda in kakšen mir?! Ob spletu svetovnih dogajanj je komunistična revolucionarna oblast dobila vso prostost, da je nasilno zavladala nad ljudstvom in pokončala rojake, ki ji niso bili po volji, pomorila pa tudi na stotisoče drugih ljudi. Potem je dolga desetletja vladala diktatorsko in ljudje so živeli v strahu. Tako stanje pa ni stanje svobode in miru.

V tistem že daljnem času je poleg prelite krvi domovina izgubljala tudi kri, ki ji je odtekala z množičnim odhajanjem v zdomstvo. Odtekal ji je življenjski sok fizične in duhovne narave. V svet so se izgubljale moči za delo in duhovni razvoj. Prizadeta je bila domovina, odhajajoči pa smo grenko občutili pregnanstvo, ki je že v antični dobi veljalo za najhujše prekletstvo. Tistim, ki nas je to prizadelo, je bilo še huje, ker smo bili opečateni kot sramoten izvržek, ki ga ni bilo dovoljeno niti omenjati.

Spomini nas torej vračajo za pest desetletij v preteklost, ki je za vse dokaj oddaljena, saj so se med tem menjavale generacije. Vendar spominov ni mogoče zatreti. Vélika hudobija ne more biti izbrisana iz naše zavesti, ker nas je še nekaj živih, ki nas je življenjsko prizadela, sploh pa, ker resnica še ni zablestela z vso močjo. Prav zato pa tudi domača javnost ne sme biti neprizadeta ob prireditvah, ki zajemajo celoten spomin in ne varajo z lažnim prikazovanjem zgodovinskih dejstev. Današnja prireditev naj tedaj spomni rojake doma in na tujem na pogubnost zla in na veličino trpljenja, iz tega spoznanja pa naj narod zajema nauk in moč za pot v prihodnost.

Danes torej smemo z vso pravico izraziti pred domačo javnostjo misli in čutenje rojakov, ki prebivajo v tujini ali so se od tam vrnili v domovino. Nismo hoteli biti zgolj izseljenci, saj nismo odšli z namenom, da se odselimo, ampak smo se umaknili pred nasiljem, obenem pa izrazili protest proti nastopajoči tiraniji. Dóma nismo prepustili nikomur, navezanost nanj smo odnesli s seboj v svet, hkrati z njim pa je odšel z nami tudi širni dom, domovina. Njej smo ostali zavezani v skrbi za ohranjanje in množenje njenih dobrin ter za vso njeno usodo.

Hočemo torej povedati, kaj posebej zajema in vzburja nas, trajne zdomce, ko se iz tujine oziramo nazaj v čas in hkrati vedno mislimo na rodno, za mnoge tudi samo duhovno domovino. Zavedamo se namreč predvsem dolžnosti, da pred javnostjo izrečemo obtožbo komunizma, ki je poleg mrzkega in brutalnega nacifašizma, najbolj trdovratna in zahrbtna sramota 20. stoletja, in spomnimo, ne brez ponosa, na vlogo, ki jo je izgnanstvo odigralo za ohranjanje in bogatenje slovenstva.

Na klic vesti in srca si najprej vsako leto v preteklem mesecu posebej kličemo v spomin žrtve, ki so na Slovenskem izgubile življenje zaradi komunistične revolucije. V mnogih od nas je spomin nanje še zelo živ, za druge je doba grozovitosti sicer odmaknjena v času, vendar jih zavest óbčestva povezuje s prejšnjimi rodovi v skupnem pietetnem čutenju in tudi v neodložljivi zahtevi po pravici.

Obžalujemo vse žrtve revolucije, tudi žrtve tistih, ki so se iskreno darovali za narodovo svobodo in so bili po varljivih voditeljih mimo boja proti okupatorjem zavedeni v revolucijo. Posebno priznanje dajemo tistim od njih, ki se zdaj odkritosrčno odrekajo nekdanji nezavestni ali zavestni privrženosti komunističnemu vodstvu in njegovim naklepom. Častimo pa predvsem spomin bratov, ki so se kot vaški stražarji, pripadniki kraljeve vojske in domobranci popolnoma posvetili obrambi duhovnih vrednot, človekovih pravic in narodove svobode, pa so bili toliko let zatajevani in zasramovani. S svojo odločitvijo so sprejemali skrajne posledice: pogumno so padali na bojiščih ali sprejemali smrt iz roke zapeljanega brata. Ob mislih nanje se neprestano osvečamo, da še bolj odprto sprejemamo vse, kar imamo za dobro.

Ne ustavljamo pa se zgolj pri spoštljivem spominu na mrtve. Pred očmi nam je živa predstava neznanskega števila grobišč po Sloveniji, ki jih štejejo na stotíne. Tako množičnih pomorov, kot so bili v Sloveniji, ni bilo razen v Sovjetski zvezi nikjer drugje v Evropi. Spomnimo najprej na uradno ugotovljeno število po vojni usmrčenih pripadnikov vojaških formacij protipartizanskega tabora, torej v glavnem domobrancev oziroma takrat že pripadnikov Slovenske narodne vojske. Grozotnost zločina dobi živo predstavo, če se vmislimo v vrsto trupel, položenih drugo ob drugem tako, da bi vsako truplo zavzemalo po en dolžinski meter. Vrsta po vojni pomorjenih slovenskih vojakov skupaj s civilisti bi bila s truplom ob truplu v ravni črti dolga več kot trinajst kilometrov in bi je ne mogli obhoditi v dveh urah. Če si predstavljamo, da bi bili v tem prizoru vsi, ki so bili takrat na Slovenskem pokončani, katerih število gre v stotisoče, bi pa bila grozotna vrsta več kot enkrat čez vso Slovenijo.

Ta strahotna slika ne more in ne sme obledeti. Sila zločina mora biti trajno v javni zavesti. Živim pričam revolucije se spomin na doživeto sam obnavlja. Mlajši rodovi pa so poklicani, da izterjajo pravico do edine in celotne resnice o vsem, kar se je dogajalo, hkrati pa tudi o tem, kdo nosi krivdo za narodno tragedijo. Pri vsakem zlu, ki izhaja iz človekove odločitve, je tudi odgovornost, ki ji mora slediti zadoščenje. Zadoščenje pa smemo zahtevati in se tej pravici ne odpovedujemo.

Pomore, ki jih je izvrševalo komunistično partizanstvo v vojnem času in po njem, so voditelji opravičevali z očitanjem nečastne kolaboracije in narodnega izdajstva. Ti očitki se ponavljajo še zdaj, tudi proti nam živim. Preostali komunistični vodje in pomagači ter njihovi nasledniki ne odnehajo s sramotenjem, čeprav s tem sramotijo sebe, ko nočejo priznati ali pa ne morejo razumeti, da so njihove obtožbe povsem nesmiselne.

Ali je sodelovanje nečastno, če kdo pod

(Nad. na 3. strani)

Šest mesecev vlade

Predsednik vlade Janez Janša je na novinarski konferenci po sestanku vodstva koalicije ocenil, da je koalicija v prvih šestih mesecih delovala solidno.

Koalicija se je po besedah premiera v tem času ujela in izvedla realizacijo zastavljenih ciljev, tako v normativnem delu, kot tudi pri pripravah strateških reform, ki so bile načrtovane za prvo polovico letošnjega leta. ,,Bilo je nekaj težav v delovanju, te smo sproti odpravljali, tako da lahko rečem, da je koalicija ravno toliko ali pa še bolj trdna kot na samem začetku," je dodal Janša.

Polletno obdobje po Janševih besedah zaključuje sprejem strategije razvoja Slovenije, ki jo je nedavno sprejela vlada. S tem so osnovni cilji, zapisani v koalicijski pogodbi, dobili konceptualno nadgradnjo v dolgoročni strategiji razvoja Slovenije. S tem vlada ne deluje le na podlagi koalicijskega dokumenta, temveč tudi na podlagi formalne strategije razvoja Slovenije, je pojasnil Janša.

Po besedah premiera koalicija sedaj zaključuje prvo fazo delovanja in prehaja v drugo, zato so predstavniki koalicije na sestanku razpravljali tudi o nadaljnjih korakih. Za prvo fazo je bilo tako značilno, da je koalicija in vlada izvedla vrsto zadev, ki so pocenili in poenostavili življenje državljanov.

V drugi fazi pa je pred koalicijo bolj zahtevna naloga, ki terja tudi zahtevne zakonske spremembe, je napovedal Janša. Podlaga je v strategiji razvoja, medtem ko bo konceptualna podlaga za oblikovanje dokončnih prepisov in zakonskih aktov glede ključnih reform oblikovana nekje do sredine jeseni, je povedal premier. Vlada bo tako že julija imenovala skupine, ki bodo pripravile konceptualno podlago. Skupine bodo zelo široko zastavljene, saj bodo po Janševih besedah v njih sodelovali tako strokovnjaki ministrstev, kot tudi zunanji strokovnjaki z inštitutov in univerz.

Predsednik druge največje koalicijske stranke NSi Andrej Bajuk pa je po sestanku povedal, da glede preteklega dela v koaliciji prevladuje upravičeno zadovoljstvo. Zavedamo se, da je koalicijska pogodba napisana za obdobje celotnega mandata, zato vemo, da je v šestih mesecih nemogoče uresničiti vse, za kar se je koalicija zavezala v koalicijski pogodbi, je povedal Bajuk. Dosedanje delo je po njegovih besedah dobra podlaga za nadaljnje delo.

Kot je povedal Bajuk, so nekateri člani koalicije na sestanku izrazili tudi zaskrbljenost nad tem, da bo možno uresničiti vse cilje, ki so zapisani v koalicijski pogodbi.

Tu gre predvsem za področje gospodarskega razvoja, zato je bil sprejem strategije razvoja zelo pomemben, je prepričan Bajuk. V Sloveniji med povprečnimi državljani namreč vlada zaskrbljenost glede tega, kaj se dogaja na področju gospodarskega razvoja in kako bo država uresničila vse ,,narodne" cilje v globaliziranem svetu.

Koalicija uresničuje program in je v prvih mesecih delovanja izpolnila večino ciljev iz normativnega programa vlade, uspešnost koalicije in vlade pa potrjuje tudi visoka javnomnenjska podpora, je na novinarski konferenci po sestanku vrha koalicije v Ljubljani ocenil predsednik DeSUS in obrambni minister Karl Erjavec. Med uspehi štirih koalicijskih strank je izpostavil dogovor o doslednejšem usklajevanju pokojnin, poudaril pa je tudi dogovor, da ne gre hiteti s sprejemanjem t.i. vojnih zakonov.

Zakon o popravi krivic

Z dnem 15. junija 2005 je stopil v veljavo nov zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o popravi krivic. Objavljen je bil v Uradnem listu Republike Slovenije (št. 53/2005). Besedilo o zakonu in sledeči komentar nam je posredoval Regijski odbor za Južno Ameriko Nova Slovenija-Krščanska ljudska stranka.

Zadnja novela tega zakona je prinesla kar nekaj popravkov in dopolnitev. Pomembnejša sta predvsem podaljšanje roka za vlaganje zahtev in pa določba, ki omogoča pridobitev odškodnine svojcem po umrlih osebah ali političnih pripornikih, ki za časa življenja niso vložile zahtevka. Novo besedilo torej, med drugim, prinaša naslednje:

- Podaljšanje roka za vložitev zahtevka do 31. 12. 2007.
- Svojci (dediči) bivših političnih zapornikov, ki sicer niso pravočasno vložili zahteve po tem zakonu in so pred vložitvijo umrli, morejo dobiti odškodnino, ki bi sicer pripadla bivšim zapornikom. Prav tako svojci po vojni pobitih oseb.

Po določbah Zakona za popravo krivic (ZPKri) so torej do statusa svojca žrtve protipravnega odvzema življenja (status po vojni pobite osebe), ali političnega zapornika upravičeni otroci ter bratje ali sestre žrtve.

Do statusa bivših političnih zapornikov so upravičeni vsi, ki so bili v času od 15. 5. 1945 do 2. 7. 1990 na ozemlju sedanje Republike Slovenije neopravičeno in v nasprotju z načeli in pravili pravne države, zaradi razrednih, političnih ali ideoloških razlogov obsojeni v sodnem ali upravnokaznem postopku na kazen odvzema prostosti ali jim je bila prostost odvzeta v teku teh postopkov (2. člen ZPKri). Bivši politični zaporniki so upravičeni do odškodnine in do vštetja časa zapora v pokojninsko dobo. Za naše rojake v Argentini pa je posebej važno, da v praksi **Komisija podeljuje status političnega zapornika tudi vsem, ki so bili po vojni zaradi političnih, ideolo kih, verskih itd. razlogov pregnani s svojih domov. Komisija tako praviloma priznava status političnega zapornika tudi pregnanim za časa od zapustitve doma, pa do pridobitve novega stalnega bivali ča, če so vmes prebivali v tabori čih oziroma v razmerah podobnih zaporu. Za vmesni čas (ko so npr. begunci prebivali v begunskem tabori ču), jim Komisija priznava pravico do od kodnine** in vštetje časa v pokojninsko dobo v enojnem štetju.

Do odškodnine imajo torej pravico svojci po vojni pobitih in vsi, ki so živeli v begunskih taboriščih ali (če so ti že umrli) njihovi svojci.

V naši skupnosti, predvsem pri predsednikih krajevnih Domov, je mogoče dobiti poseben formular (obrazec), ki olajša predstavitev zahteve za priznanje zadevnega statusa. Te formularje, kakor tudi vsakršno pojasnilo, je treba nasloviti na: **Urad za popravo krivic, Ministrstvo za pravosodje, ga. Andreja Parkelj, Župančičeva 3, 1000 LJUBLJANA - SLOVENIJA.**

XII. Tabor Slovencev po svetu

Kot vsako leto je tudi letos Izseljensko društvo Slovenija v svetu pripravilo v soboto, 2. julija ob 10. uri Tabor Slovencev po svetu v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu. Letošnji, že dvanajsti tabor, je povezan s 60-letnico odhoda v svet številnih Slovencev. Na začetku svoje begunske poti so se nekateri za več ali manj časa ustavili v zamejstvu in s svojim udejstvovanjem vplivali na tamkajšnje slovensko življenje. Tej tematiki je bil posvečen simpozij, na katerem sta spregovoril časnikar Ivo Jevnikar iz Trsta in dr. Janko Zerzer s Koroške. Kot moderator in izreden poznavalec tematike je sodeloval dr. Andrej Vovko iz Slovenije.

Program je popestrilo petje zbora Korotan, ki že več kot petdeset let prepeva v Clevelandu, ZDA in skupina abiturientov srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka iz Buenos Airesa, bol znana kot RAST 34.

Pogled v dvorano

Plesni nastop RASTi

Tabora so se udeležili državni sekretar Franc Pukšič iz Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter evropski poslanec RS prof. Lojze Peterle, med drugimi odličnimi domačimi gosti in iz tujine. Franc Pukšič je izročil priznanja dr. Metodu Milaču, ustanovitelju zbora Korotan iz Clevelanda za njegov življenjski doprinos pri ohranjanju slovenskega petja v ZDA in Blažu Mikliču kot predstavniku Slovenskega gledališča Buenos Aires ob 40-letnici ohranjanja slovenske gledališke dejavnosti v Argentini.

Časnikar Ivo Jevnikar pa je pokazal najprej na razlike med Primorsko in Koroško, a tudi med tržaško, goriško in videmsko pokrajino, za različne oblike emigracije (od vračanja primorskih beguncev prek prave politične emigracije do raznoterega pojava optantov leta 1947 in 1954), a tudi za različna časovna obdobja (pomemben je bil obstoj zaveznške vojaške uprave v Trstu do oktobra 1954). In tudi na odnos med emigracijo in domačini, ki ni bil lahek, ter na zadržanje italijanskih oblasti, ki so učinkovito ovirale ustalitev beguncev. Poudaril je tudi da ,,Delež pripadnikov politične emigracije pri obnavljanju slovenskega šolstva in pri utrjevanju slovenščine prek radia, na odrih in v publicistiki, kot tudi pri vzpostavljanju javnega delovanja katoličanov (to velja za Tržaško) je bil bistven, dokaj pomemben pa je bil tudi na cerkvenem, prosvetnem, vzgojnem in kulturnem področju."

Zbor Korotan iz Clevelanda

Priznanja dr. Metodu Milaču in Blažu Mikliču

Odkritje plo če Mirku Kunčiču

Lesce so z vso mogočnostjo počastile spomin pisatelja in pesnika Mirka Kunčiča in mu odkrile spominsko ploščo. V župnijskem krogu osnovana in izpeljana prireditev je vključevala godbo, cerkveni pevski zbor, otroške dramske skupine, recitatorje, pripovedovalca pravljic v domačem narečju in druge, med njimi skupino RASTI 34, ki je tisti dan pripotovala v Slovenijo. Ploščo je odkrila pisateljeva hčerka, ki živi v Sloveniji.

Prireditev se je odvijala na župnijskem vrtu, dokler ni napoved plohe prisilila voditelje slovesnosti, da so navzoče povabili v župnijsko cerkev. Ko že omenjamo navzoče, smo med številnimi krajani videli več Slovencev iz Argentine, pa tudi prijateljev, ki se redno udeležujejo prireditev, ki so v zvezi z njimi.

V cerkvi je pisatelj akademik Zorko Simčič imel ganljiv govor. Spomnil se je svojih prvih stikov s Kunčičem, ko je bil sam še otrok, Kunčič pa je že urejal otroški kotiček v dnevniku Slovenec. Zanimiva je bila analiza Kunčičevega ustvarjanja za otroke, ki se je začenjala v Sloveniji in končala v tujini, a z drugačnim prizvokom: najprej z brezskrbnim otroškim veseljem, potem z otožnim domotožjem. In ta otožnost se je pojavila že med vojno, ko ni bil na svoji gorenjski zemlji, ampak na Dolenjskem in potem v Ljubljani. Opirajoč se na vse te domotožne pesmi lahko trdimo, je dejal akad. Simčič, da Mirko Kunčič nikoli — ne v Sloveniji ne v begunskih taboriščih ne v Argentini — ni živel v tujini, le umrl je v njej.

In še en zanimiv razmislek iz govora: bodo otroci iz Slovenije znali dojeti te njegove pesmi, polne ljubezni do rodnega kraja, do rodne domovine? Jim jih bodo starši znali razložiti, ko sami razmišljajo, da bi zamenjali rodno domovino za (boljši) kruh v tujini? Bati se je tega trenutka, je zaključil svoje bogato razmišljanje.

Po kulturnem programu je sledila maša, ki jo je daroval ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Alojzij Uran. On je tudi blagoslovil spominsko ploščo. Slovesnost se je zaključila s pravo gostijo, ki so jo pripravile domače gospodinje za vse navzoče. V prijetnem kramljanju je čas kar hitro mineval.

Omeniti moramo še razstavo slikarke Eli Hafner iz Mendoze, ki je predstavila nekaj svojih del z njej lastno slikarsko tehniko v eni izmed župnijskih dvoran. Med razstavljenimi deli smo lahko videli tudi njena portreta našega pisatelja Mirka.

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Ni prišlo do povezave. Gotovo je bila to glavna novica političnega tedna. Predsednik Kirchner in bivši predsednik Duhalde nista mogla sestaviti enotne volilne liste in mogočni peronizem province Buenos Aires bo nastopil ločeno na prihodnjih parlamentarnih volitvah.

Koalicija je razpadla. Pravzaprav ne bi smeli zapisati, da ni prišlo do povezave, temveč, da je razpadla vladna koalicija. To je namreč za državo pomenil dogovor, s katerim je na Duhaldejevo ponudbo Kirchner postal kandidat in nato predsednik. Prav tako je vsa Duhaldejeva četa v parlamentu zvesto volila zakone, ki so bili potrebni za normalno vladanje v tej dobi, ko si je država finančno in gospodarsko opomogla in postavila temelje, na katerih bi se lahko začel graditi bolj stabilen sistem. Ni bila lahka doba in stalno je med enim in drugim prišlo do trenj in nesporazumov. A nihče ne more zanikati, da je v ključnih trenutkih bivši predsednik tudi kaj popustil in celo proti težnjam ali željam svojih privržencev omogočil Kirchnerju nemoteno vladanje.

Kaj je bistvo tega spopada? Gre za oblast. Gotovo je prvi dejavnik kandidatna lista narodnih poslancev. V provinci Buenos Aires jih bodo volili kar 35 (poleg tega še tri senatorje), to je skoraj tretjina vse poslanskih mest na teh volitvah, na katerih je jasno, da hoče Kirchner izkazati svojo moč, a predvsem zagotoviti poslušno zbornico v drugi dobi svojega mandata. Volijo pa se tudi provincijski parlamenti. V primeru province Buenos Aires se bo odločila usoda guvernerja (Felipe Solá), ki je prav tako že dolgo časa sprt z Duhaldejem. Dogovor za sestavo enotne liste je bil, da bo večina provincijskih poslancev in vrst duhaldizma, na seznamu narodnih poslancev pa bi prevladali predsednikovi pristaši. S tem bi Duhalde ohranil oblast v provinci (njegov bistveni cilj), predsednik pa si zagotovil poslušno zastopstvo v poslanski zbornici.

Zakaj je dogovor propadel? Peronizem računa, da bo iz province lahko poslal v državni parlament najmanj 20 poslancev. Od teh naj bi Duhaldizmu pripadali samo štirje. Prav tako bi za senatorko kandidirala predsednikova žena Cristina. Dogovor je bil skoraj že sklenjen. V zadnjem hipu pa je Duhalde zahteval 9 poslanskih mest zase. To je predsednika razjezilo in prekinil je vsa nadaljnja pogajanja. Seveda je bilo še kaj obrobnih vzrokov. Duhalde je tudi nasprotoval imenovanju nekaterih poslanskih kandidatov, ki jih je Kirchner izbral iz vrst vodij piketerov. Poleg tega so njegovi računi jasno kazali, da če nastopi sam, mirno doseže več kot štiri poslance; pa še njegova žena, tudi če zasede drugo mesto, pride v senat. Ni dvakrat pomišljal: njegovi novi pogoji so bili taki, da jih Kirchner res ni mogel sprejeti.

Kaj sedaj? Stvar se zapleta. Ni še vsega konec in dogovor je še možen, a cena dogovora raste za obe strani. Če predsednik sedaj popusti, bo trpel njegov ugled. Izgubil bo tudi marsikateri glas na levici. Dodajmo še, da se ločen ne bo mogel predstaviti kot peronistična stranka, ker lastnik ,,znamke" v provinci je Duhalde. Tudi ni isto za njegov namen ,,plebiscitne" volitve, če zmaga s 40% glasov, kakor pa če doseže 60%. Legalno je še mogoče priti do skupnega nastopa. Do 24. oktobra namreč volilni zakon predvideva možnost vpisa volilnih povezav, in v tem primeru se lahko spremeni liste, ki so jih že predstavile stranke. Teoretična možnost je torej še odprta.

In vendar ... Ni malo opazovalcev in poznavalcev argentinske politike ki sumijo, da je za vsemi temi prepiri tudi namen, da peronizem pobere v provinci Buenos Aires vsa tri senatorska mesta. Argentinska ustava namreč predvideva da dva senatorska mesta pripadata vladni (zmagoviti) stranki, eno pa opoziciji. Če zmaga peronizem, a na drugem mestu pride alternativna peronistična stranka, to sicer odgovarja črki ustave, ne pa njenem duhu. To sedaj meni tudi sredinski kandidat López Murphy, ki trdi, da je tak nastop na volitvah protiustaven.

Državna panorama. Medtem, ko vprašanje province Buenos Aires ježi lase celotni vladi, jih nekoliko pomirja položaj v ostali državi. Stavijo namreč velika upanja na zmago kar v 15 provincah. Nekaj je dvomljivih, v šestih volilnih okrožjih pa računajo na poraz. A med temi sta dve zelo važni: Santa Fe, ki je po številu volivcev četrti okraj, ter Mendoza, ki je peti. Končno pa je še vedno neznanka drugi volilni okraj: prestolno mesto Buenos Aires. Tukaj kljub vsem vladnim naporom kandidat (zunanji minister) Bielsa ne najde prave strune, da bi privabil vdanost volivcev. V anketah še vedno prednjači ARI (Elisa Carrió), za njo pa Mauricio Macri. Kar se pa javnih nastopov in izjav tiče, je najbolj udaren López Murphy. Te dni se je med drugim vprašal, kdo bo vodil državo, če je cela vlada v volilni kampanji. Nepregledna vrsta ministrov, državnih sekretarjev in podsekretarjev namreč zavzema mesta na raznih volilnih listah po vsej državi.

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN — Pod lipo domačo (3)

Domobranska proslava

Kaj pa zdaj? Kam bova zapisovali, ko nama je zima vzela ljubljeno listje. Bova pa peli kot so svoje junake opevale epske pesnitve. Peli pesmi žalostinke, elegije, kot se junijskim dogodkom pritiče.

Pridružili sva se rojakom iz San Martina, ki so v nedeljo 12. junija priredili domobransko proslavo.

Po nedeljski sv. maši so se ljudje zbrali pred znamenjem Marije Pomagaj. Kulturne referent doma, Viktor Leber, je zmolil za vse žrtve komunistične revolucije na Slovenskem. Potem so se navzoči pomaknili v spodnjo dvorano. Marsikoga je iznenadila nenavadna razporeditev stolov v obliki kroga. A kmalu je bilo vsem jasno, za kaj gre. Marta Jenko Škulj si je program izvirno zamislila in to razložila v uvodnih besedah, ki jih je prebrala Lučka Smersu Santana:

,,Včeraj: leto 1945; danes: 2005.

60 let. Visoka stárost za človeka. Ampak danes ne mislimo na osebo, marveč na dolgo dobo, ki je pretekla od nekdanjih nepozabnih grozot.

60 let. Kdo bi si takrat predstavljal kaj takega? Saj je bilo rečeno, da bo samo za nekaj dni ...

60 let. Takrat se ni govorilo o letih; takrat je bilo odločilnega pomena govoriti o 60-ih dneh, 60-ih urah, 60-ih sekundah. Čas ... čas, ki neusmiljeno beži.

60 let. 60 ... okrogla številka, tako po vrédnosti kot po obliki: oblika kroga. Krog: krivulja, katere točke so enako oddaljene od središča; nobena ne izstópa, kakor tudi danes nihče nima važnejše vloge. Krog, okrogel, kakršna so kolesa časa, ki se vrtijo z veliko naglico, ki jih ni mogoče obrniti nazaj. Okrogel, kot je ponavadi ura, ki meri ter kaže ta čas.

Tudi mi sedimo danes v krogu, okoli spominskega odra, kot plemenska skupnost, ki sedi ob tabornem ognju. Sredi današnjega odra stoji pomembno delo dveh umetnikov, ki sta se tako, na svoj način, poklonila spominu junakov. Na odru je pest zemlje iz grobišča v Kočevskem rogu, v katerem že dolgo počiva toliko vojnih žrtev ... Imamo tudi kos palice, na katero se je takrat opiral mlad fant vso pot od doma. Nad odrom On, ki je naš Odrešenik, luč svetá, vstajenje in življenje.

Danes ima vsaka stvar simboličen pomen. Zbrali smo se vsi: žene, otroci, mladci in mladenke, mladina, odborniki, bivši domobranci, pevci, duhovnopastirski svet, člani doma. Z recitacijami in petjem bomo, kar v smeri kazalcev na uri, izkazali padlim dolžno čast in spoštovanje."

Zvrstile so se recitacije: Maj 1945 (Aleš Gošar), Slovo od doma (Karel Mauser), Pridi, ate in Pridite na gostijo miru (Francka Dular), Kričim (Stanko Janežič), Imejmo slovensko srce! (Vladimir Kos), Žalost (Stanko Janežič) in Umrli smo (Branko Rozman). Člani in članice vsake organizacije so stoje, doživeto podali dodeljene verze. Recitirali so še Marjan Boltežar, Franc Zorec in Janez Filipič. Moški zbor je zapel Lux aeterna, mešani zbor pa je milo podal pesem Lipa, pod vodstvom Lučke Kastelic Marinček. In še skupna, vsakikrat na novo izpeta Oče, mati.

Pozornost navzočih sta zbudili umetniški deli, ki sta ju prav za proslavo prispevala Andrej Makek in Tonči Paulič. Na lesu sta vsak na svoj način upodobila dogodke, ki smo se jih spominjali.

Goli sva sredi zime. Za naju je to čisto naravno. Goli so padali v jame, ko je v Sloveniji vse brstelo in sililo k življenju, v pomladi življenja so odšli. Prepričani sva, da že uživajo večno Pomlad.

Slava jim!

Sanmartinski lipi

SAN JUSTO

Dan državnosti v Balantičevi šoli

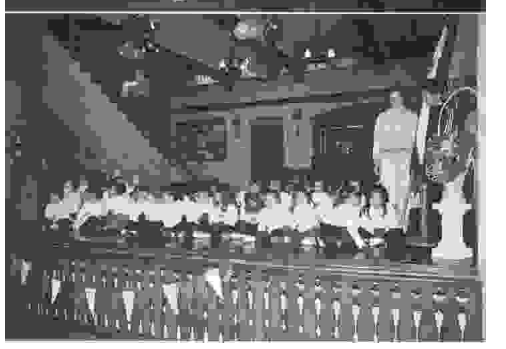

Daleč od domovine je družina sanhuške osnovne šole Franceta Balantiča praznovala v soboto, 25. junija dan slovenske državnosti.

V Našem domu smo čutili praznično slovensko vzdušje, saj je bilo vse lepo okrašeno z zastavicami in balončki bele, modre in rdeče barve. Tudi lepi in zanimivi plakati so izražali ljubezen naših otrok do slovenske domovine, ki jo čutijo in nosijo globoko v srcu.

Ivana Tekavec, ki je sestavila povezavo, nam je najprej pojasnila pravi smisel besede samostojnost: pomeni, da mlada Slovenija stoji sama, brez pomoči. Že od samega začetka je Slovenija hrepenela po samostojnosti. In to neodvisnost je oklicala pred štirinajstimi leti.

Akademijo smo pričeli s slovensko himno ob navzočnosti slovenske zastave, katero sta nosila Matjaž Oblak in Ani Malovrh. Nato je Danica Malovrh spregovorila nekaj misli, s katerimi je želela napraviti vsaj neki premik v nas samih:

,,... Pred šestdesetimi leti je najlepše slovensko klasje umrlo: 12 tisoč mladih življenj je ugasnilo. Zavestno so se odrekli minljivemu blišču posvetnih stvari in se odločili za najvišje vrednote: Bog, domovina, narod! Danes lahko s ponosom ugotavljamo: umrli so sami sebi, a najbogatejše obrodili: naučili so nas, da je najdražja vrednota notranja svoboda ob vdanem sprejemanju božje volje. Z njihovo nesebično daritvijo moremo danes uživati, da se je tisočletna želja tega naroda uresničila: slovenski človek je postal samostojen! ..."

Lepa skupina naših najmlajših se je potem prva predstavila na odru. Bele, modre in rdeče rokice so se dvigale in skrivale ob spremljavi pesmice ,,Deset prstkov". Vrtnarice Marta Petelin, Saša Urbančič, Monika Klarreich in Gabrijela Quializza so pripravile to veselo točko. Nato so korajžno prikorakali otroci 1., 2. in 3. razreda s slovenskimi in drugimi zastavicami. Z ritmično vajo so nam prikazali, da se na ta dan slovenska zastava ponosno dviga tudi v Kanadi, Nemčiji, Madžarski, Švici, Avstraliji in povsod, kjer živijo Slovenci. Učiteljice Marija Zupanc Urbančič, Erika Poglajen in Bernarda Krajnik so vodile to pisano koračnico. Vsi nastopajoči so še skupaj zapeli zabavno pesem ,,Hodil sem po Sloveniji".

Tako smo zaključili praznovanje slovenske državnosti. Vemo, da kjer bije slovensko srce, je na ta dan zaplapolala slovenska zastava. In, kot je tudi razmišljala Danica Malovrh:

,,... Kaj pa samostojnost pomeni nam, ki živimo v Argentini? Pomeni imeti jasne nazore, da bo otrok znal ostati trden v vrednotah, čeprav bo večina proti. Danes je svet daleč od Boga; koliko žalostnih prizorov opažamo okoli nas. Ob vsem tem se zavedamo, da so naši domovi mirna oaza, v kateri lahko najdemo vrednote, za katere se splača živeti in darovati svoj čas: ljubezen do naroda, do jezika in hvaležnost tistim, ki so darovali življenja zato, da bi mi lahko živeli v svobodi. Od vseh teh vrednot, pa je najvišja vrednota Bog. Zato lahko danes s ponosom izrazimo, da smo mi del te samostojne Slovenije in ker smo del nje, tudi z njo praznujemo!

Za konec smo vsi navzoči, starši, otroci in učitelji zapeli skupaj: Bog in Slovenija.

Lučka F. Bergant

(Nad. s 1. strani)

RESNICA, SAMO RESNICA

okupacijsko oblastjo z njenim privoljenjem skrbi za preskrbo in varnost prebivalstva, za njegovo izobraževanje, duševno in telesno zdravje, varnost in red ter urejene družbene odnose? Komunistični prevaranti so táko delovanje označevali za kolaboracijo s sovražnikom, vendar samo pri tistih, ki jih niso šteli za svoje privržence, in so jih s tem očitkom morili.

Ali bi bilo zame poniževalno in nečastno, če bi poklical soseda, ki mi je sicer sovražen in nasilen, naj pomaga gasiti požar v moji hiši? Sodelovala bi v istem, a iz različnih, celo nasprotnih nagibov: jaz, da rešujem dom, on pa, da obvaruje pred ognjem svojo hišo. Sosedovo pomoč bi sprejemal, čeprav bi vedel, da bi mi uničenje hiše celo privoščil, medtem ko bi bile moje misli samo pri reševanju svojega doma. Take vrste sodelovanje iz različnih nagibov tudi v našem primeru ni bilo nečastna kolaboracija.

Ko se je bilo torej treba braniti pred nevzdržnim terorističnim divjanjem komunističnih revolucionarjev v mestih in po deželi ter varovati golo življenje, ki je bilo neprestano ogrožano, so se morali umakniti vsi oziri in je bilo dopustno sprejemati pomoč od kogar koli. Zaradi splošne varnosti in sploh preživetja je bilo treba dopuščati, da so osovraženi okupatorji sodelovali z nami v stvari, h kateri jih je že sicer obvezovalo mednarodno pravo — nikoli pa nismo mi kolaborirali z njimi za njihove vojne cilje. Kaj takega se nas ni niti dotaknilo. Kdor napleta kaj drugega, žali mrtve in žive.

Nerazumno in v sebi še bolj žaljivo je obtoževanje, da smo prisegli celo zvestobo okupatorjem in osovraženemu tujemu vodji. Kdor nam to naklada, ali namenoma sprevrača pomen prisege ali pa ni dovolj razčlenil njenega besedila in se ni vmislil v bivanjsko stisko udeležencev takratnega dogajanja. Sicer pa ne bi smelo biti neznano, da je priložnostna vsiljena lojalnost povsem nekaj drugega kot zvestoba, ki se zagotavlja iz notranjih nagibov.

Kar neverjetno pa je, da se more še zdaj pojavljati očitek narodnega izdajstva, saj je vendar ta pojem zunaj vsake logike. Kako dolgo bo še treba dopovedovati, da naroda ni mogoče izdajati?! Nikjer na svetu ni zakona, ki bi kot kaznivo dejanje določal izdajo naroda, saj bi to nasprotovalo pravni logiki.

(Konec prihodnjič)

Buenosaire ko gledali če po Sloveniji (3)

(OD NA E DOPISNICE)

V četrtek zjutraj smo imeli kratko vajo igre, ali zadnja navodila, ker pač Mestno gledališče ni kar tako. Naši tehniki Marko, Jani in Matjaž so že zjutraj ši, da so pripravili sceno, luči, zvok in rekvizite. Marko sploh ni prišel nazaj do predstave, saj je bil omamljen s stopetdesetimi lučmi v primeri z malenkostmi, s katerimi se on ukvarja.

Ob štirih smo se pa še mi odpravili v Ljubljano in po pravici povedano so nekateri imeli živalice v želodcu, drugi so kašljali bolj kot po navadi, spet tretji so bili resni in zamišljeni.

Kot pred vsako predstavo še molitev k Svetemu Duhu in na oder, še šepetalka (to se pravi Maruča) je imela tak imeniten prostor: stol z naslonjalom, luč, pručko za noge in tablo za vlogo in ,,biombo" z lučnicami, da se je res samo šušljanje slišalo na oder. Na drugi strani pa kabina za inšpicienta s kamerami in mikrofoni, da pošlje vse igralce na oder. Še ena zanimivost vseh gledaliških hišah imajo obrekovalnico. So to sobe, v katerih se zbirajo vsi igralci pred, med in po predstavi. Pred vstopom na oder sta nas Tone Kuntner in Marjana Jaklič začela pljuvati po vratu. Mi se gledamo — kaj pa to sedaj? In nam povejo, da si tako v Sloveniji igralci želijo srečo pred nastopom.

In končno se je zastor odprl ob polni dvorani, živci so tako pomagali, da smo izvrstno odigrali. To smo tudi čutili, ko je bilo igro konec, saj nam je občinstvo ploskalo stoje — nismo mogli priti k sebi — od veselja, ganjenosti, posebno smo pa bili še presenečeni, ko so nam sami Slovenci pravili, da se to v Ljubljani ne godi pogosto. Režiser Blaž se je zahvalil vsem navzočim, posebno še Marjani Jaklič za vso skrb, ki jo je imela z nami, in Tonetu Kuntnerju za gostoljubnost. Ko je pa še nazadnje rekel, da smo mi tako Slovenci kot vsi, ki sedijo v dvorani, je bil aplavz dolg in tudi solze v očeh gledalcev.

V časopisih Delo in Dnevnik smo med tedna naleteli na kar dobre kritike. Edino kar so se zelo prijeli je, da imamo še tisto kmečko slovenščino naših staršev, za katero smo pa vsi zelo ponosni; in da so naši samoglasniki zelo široki, kar naj bi pa bilo samoumevno, saj živimo v latinski deželi. Veronika Malovrh je žela veliko pohvale zaradi kostumov in mask. Isto Metka Markovič Marinčič; na vsaki predstavi je dosegla največ aplavzov in pohval. Tudi Tone Podržaj, Beti Rupnik in Ciril Jan. Posebno pohvalo je dobil Tone Oblak ob njegovi sceni. Seveda pa je bil tople pohvale deležen Blaž Miklič kot režiser in igralec.

Še dolgo v noč smo se zamudili ob naših znancih in prepevali slovenske in argentinske pesmi. Lep večer je bil! — so nam pravili. Tudi za nas je bilo tako. Saj še na misel nam ni prišlo, da bi kdaj lahko igrali v ljubljanskem Mestnem gledališču.

Naslednji dan smo pa zopet imeli posebno doživetje. Odpeljali smo se v Kovor pri Tržiču, kjer smo videli, da bomo igrali na skednju. Pa brž na delo, ampak preje smo planili po češnjah, saj je bil drevo pri župnišču polno češenj samo za nas. Lestev je bila postavljena zraven in po malem je kakšna lepa rdeča češnja dol padla. Ko smo se jih najedli smo pa lestev uporabili, da smo postavili sceno. Že smo jo hoteli odnesti, pa se kar na enkrat sliši ,,halo" - mi pa prestrašeni vsi stran. Na drevesu, čisto na vrhu, je vaščan prav za nas nabiral češnje, ampak izredno tiho in previdno. Ko je videl, da ne bo mogel dol, se je pa za svojo lestev potegnil. Ko je prišel dol smo se vsi res iz srca nasmejali in povrhu dobili še polno košaro češenj.

Isti dan je bilo v Kovorju žegnanje, saj imajo cerkev po sv. Janezu Krstniku. Na novo pobarvana in vsa okrašena cerkev je bila polna ljudi z župnikom Vladkom Pečnikom na čelu. Svojega zavetnika so praznovali s takim ponosom, kakor vsako žegnanje v Sloveniji. Prav vsi ti so nas tudi prišli gledat, tako da je bil skedenj poln; še zunaj so stali. Bili so domačini in še iz drugih vasi.

Predstava je dobro izpadla in ljudje so bili zadovoljni, potem pa kres in pesmi, ob spremljavi harmonike: Pa kako so previdni, da so zraven ognja še gasilci stali. Za nas pa zopet pogostitev ob okusni večerji, ki so jo pripravile vaščanke. Tudi tukaj smo počakali naslednjega dne, ki je bil pa državni praznik in smo ga seveda sprejeli ob petju Zdravljice in Slovenije v svetu. Imeli smo med drugimi nekaj posebnih obiskov: misijonarji iz Afrike, Peter Vencelj in gospa, baritonist Matjaž Robavs in režiser iz Domžal Peter Militaro.

V soboto smo pa imeli prvič po osmih dneh igranja — oddih. Nekateri so ši malo k sorodnikom, drugi so malo poležali.

Naslednji, dan, v soboto, smo se na vse zgodaj odpeljali na Koroško. Bivši tajnik KKZ Nužej Tolmajer nas je čakal v Železni kaplji in nas spremljal v Šmihel, kjer smo imeli mašo in obiskali pokopališče, kjer sta pokopana starša škofa Rožmana. Po maši nas je pa župnik Kramberger povabil na svoj dom, kjer nam je opisal življenje Šmihela: Pozdravil nas je tudi pevovodja zbora Gorotan in še g. Krivograd.

Na kosilu smo bili v Globasnici, nato pa na božjo pot k Sveti Hemi, kjer smo imeli pravo duhovno obnovo s postajami prav do vrh hriba. Med hojo in duhovno mislijo je bila pot lepa, pogled enkraten, duša in srce prenovljena.

Potem smo se vrnili v Globasnico, kjer smo imeli predstavo. Oder je bil zopet preprost, ljudje zanimivi, sledili so igri. Bili so veseli, da smo jih obiskali in mi smo bili veseli, da smo bili na Koroški, saj to je bilo izven programa, in smo tudi to željo izpolniti. To je bila naša zadnja predstava Strička Vanje. Kar težko nam je bilo pri srcu.

Tudi naši dobri prijatelji Finkovi so nas spremljali na Koroškem in večerjali smo z njimi skupaj. Po večerji smo še poslušali kitarista Janeza Bregoviča, potem pa smo se odpeljali na Reberco, prav v grad (kjer je Erika čakala, da se ji bo prikazal princ, pa ga ni bilo), kjer je mladinski center. Dobro smo se odpočili in naspali.

Naslednje jutri nas je že čakal Manfred Tolmajer, ki je bil nas celodnevni vodič. Župnik g. Rupel nam je še pokazal cerkvico na Reberci, in hajd na pot, najprej v Celovec na sedež Krščanske kulturne zveze, kjer sta nas sprejela predsednik Zerzer in tajnih Lampichler in sta nam pokazala in razložila njihovo delovanje. Potem smo videli še znamenitosti Celovca in seveda zopet kosilo. Od tam naprej pa do vojvodskega predstola in njegove znamenitosti, grad Ojstrovica smo pa se samo po slikah ogledali, ker so pospravljali neke mostove in nismo mogli gor. Šli smo tudi v cerkev Gospe Svete — kjer sta Matjaž in Maruča obujala spomine, daj baje se je tam začela ljubezen — in potem pa naprej v Tinje, kjer nam je poleg večerje g. Kopeinig v eni uri podal še tako duhovno obnovo, da smo bili prenovljeni. Zopet spat v Reberco in naslednji dan zjutraj že zgodaj nazaj v Ljubljano.

Maruča

Prevajalski krožek

V četrtek, 9. junija zvečer je bila na Filozofski fakulteti buenosairejske univerze mala slovesnost. Lektorica za slovenščino, prof. Mojca Jesenovec je sklicala študente prevajalskega krožka na zaključno srečanje. Dobili smo potrdilo za ,,sodelovanje v prevajalskem projektu, ki je v letu 2004 potekal v okviru programa Slovenščina na tujih univerzah". Dobili smo v dar vsak po en izvod zbornika Prevajanja slovenskih literarnih besedil, kjer so objavljeni prevodi v osemnajst jezikov. Pač v jezike, kjer delujejo lektorati za slovenščino, tako v vse glavne evropske jezike z izjemo angleščine, grščine ter skandinavskih jezikov. Pa od slovanskih manjka ukrajinščina; a najdemo tudi japonščino. Predloženih besedil v slovenščini je za 30 strani, s prevodi pa knjiga naraste na 510 strani.

Kaj smo prevajali? Pesniška besedila (Erika Vouk, Iztok Osojnik), prozna besedila (Tomaž Letnar, Mare Cestnik, Maja Gal Štromar), odlomek drame (Dragica Potočnjak), ter odlomek eseja Vinka Ošlaka. Vsak študent je izbral besedilo pač po osebnem zanimanju in — sposobnostih. Krožkarjev nas je bilo spočetka 15, končalo pa nas je 13: vseh starosti, raznih poklicev in dveh narodnosti: da, eno dekle — čista Argentinka. Kar po abecednem redu smo bili tile: Marija Valerija Bajda, Vera Breznikar Podržaj, Vasja Cimperšek, Marija Črnak Sánchez, Lucijana Hribar, Marta Jenko Škulj, Liliana Kožar, Dora Mislej de Rugonyi, Roberto Mislej, María Estefanía Quiroga, Vinko Rode, Damijan Ahlin, in Marjetka Stariha Hostnik.

V letu smo imeli deset srečanj, po eno na mesec. Drugače pa je delo potekalo po internetu: vsa besedila, sporočila, komentarji, kritike in nasveti, sploh vse izmenjavanje po e-pošti. Sam sem se tu dodobra zavedel, da sem žal nepismen. Popolnoma sem bil odvisen od drugih. Še to, vsak študent je dobil v darilo slovensko knjigo, katero je mogel izbrati v prednaročilu.

Vsekakor je bil prevajalski tečaj zanimiva izkušnja — pa tudi preizkušnja. V koliko smo uspeli vsak s svojim prevodom, je za zdaj še neznanka. Strokovni pregled in korekture — za španščino — je sicer opravila ga. Jasmina Markič, a ne vemo kako smo bili redovani. Zgodi se namreč pri tem poslu, da nevede postanešo namesto traduttore — tradittore.

ViR

Ženska ni mogla...

Kdo pa je to rekel?

Kdaj pa se je to zgodilo?

Gotovo ni bilo takrat, nekega septembra, ko sem se ustavila na neki tržnici. Bilo je pred leti, v petdesetih, v letih mojega otroštva. Gospa je kupovala, večinoma je kupila sadje. Takrat se je sadje prodajalo na ducate. Dve veliki vreči, do vrha napolnjeni, pa še čez vrh. Gospa, močna žena, je dvignila ti dve vreči, oh, samo Bog ve kako sta bili težki, in šla do postaje kjer je bilo postajališče za tramvaj (takrat je še vozil).

Ta ženska je mogla, ne samo gor, tudi dol z vozila, pa še več. Od tam naprej še enih petsto metov peš. V njenih rokah je bilo vse mogoče. Vesela je bila, ko je prinesla domov svoj tovor. Ta ženska, ki je to mogla, je bila moja nepozabna mama.

Pa še nekaj:

O, svet besed, kako si lep! … Hvala ti, da lahko vse to povem.

Mara Črnak Sánchez

VTISI IZ SLOVENIJE

Povezovalna pot treh sveti č (6)

(OD NAŠEGA DOPISNIKA)

Pri britofški cerkvi se je skupina razbila. Nekateri so si ogledali cerkev, drugi so odšli po cesti naprej, tretji so jo užgali po bližnjicah navzgor, proti Ligu nad Kanalom, kjer nas je čakala večerja. Pa tudi mi smo jo željno čakali ...

Pridemo do konca bližnjice, na cesto. Kam sedaj? Še dobro, da imamo zemljevid! Razgledamo se in odločimo, da je treba zaviti na desno. Tako prehodimo nekaj sto metrov, pa za vsak slučaj vprašamo dekle, ki se je pripeljala mimo z avtom, če smo na pravi poti. In izkazalo se je, da nismo, da bi tam, na cesti, morali zaviti v levo. Obrnemo se, telefončki pa zabrnijo iščoč tiste, ki so že pred nami. Vsi se odločijo za obrat, le Stanetu se je škoda zdelo prehojenih metrov, pa jo je ubral kar čez drn in strn, čez hosto in gopčavo navzgor. Srečno se je prebil in našel večerno postojanko. Tisti, ki smo se odločili za staro modrost ,,gvišn' je gvišn'", smo pa potem s table spoznali, da smo v Markičih in da smo slabo prebrali z zemljevida, kjer smo se nahajali.

Kako se vlečejo zadnji (kilo)metri! Zvonika Marijinega Celja se vidita izza gozdnih dreves, a cesta se ne pomika ravno k njima, ampak zavija in ju imamo enkrat levo, drugič desno, če ju sploh še vidimo. A vsega je enkrat konec in ob cesti tabla pokaže, da smo končno le v Ligu. Obrnemo na dvorišče župnišča; pri vhodi je visok portal z letnico 1928 in zvonom, ki vabi k molitvam v župnijsko kapelico. Še prej si po raznih sobanah in po velikem podstrešju namečemo modroce in nanje namestimo svojo prtljago (tisto, ki nas je čakala že od jutra!), se na hitro malo osvežimo in umijemo ter se zberemo v kapelici. Z župnikom molimo v zahvalo za prehojeno pot in še za vse namene, ki vsakega spremljajo na tem romanju. Pa tudi zapojemo, saj ni romanja brez petja, pa naj bo to slovensko, furlansko ali italijansko.

GLOBALIZACIJA GASTRONOMIJE

Večerjo so nam skuhali krajani. Povabili so nas v prostore vaške osnovne šole, ki pa mora biti podružnica kake večje šole, saj je imela premalo razredov. Pa naj bo matična ali podružnična, nas je zanimalo, da ima kuhinjo in da se iz nje kaj kadi! Ker so kruh pa kraški salam, ki nam je zjutraj postregla gospodinja Julijana v goriških Brdih že zdavnaj izgubili svojo moč, smo komaj pričakovali, kaj so nam gospodinje iz Liga pripravile. Enolončnica bo še najbolj verjetna, ampak katera: golaž, jota, minestra? Nobena od teh. Tudi med kuhinjske recepte se je že vrinila globalizacija in v topli omaki ni bilo ne mesa, ne krompirja in kislega zelja, ne riža in ohrovta, ampak — fižol! Ja, fižol v omaki z imenom pasulj. Pač zapuščina rajnke Jugoslavije in njenega bratstva in edinosti.

Pa da ne boste mislili, da smo se kaj pritoževali! Vsak je čimprej hotel imeti svojo porcijo pasulja, žlico, pa dober kos kruha in si poiskal prostorček, kjer je slastno pospravljal iz skledice. Da ne bi kdo mislil, da smo pojedli, ker smo bili sestradani. Resnici na čast moram pojasniti, da je bil pasulj zelo okusen in da v njem ni bil samo fižol, saj zraven pa še tudi nekaj mesa, vse v lepi okusni gosti omaki. Človek ne živi samo od kruha, ampak tudi od okusne omake (beri pasulja), v katero lahko pomaka kruh ...

Medtem pa je mrak padel nad ta del zemlje in z njim je prišel tudi hlad, ki nam je vzbujal želje, da bi preizkusili, kako se v Ligu spi. Že dolgo let je preteklo, odkar sem zadnjič zlezel v spalno vrečo. A voditelji so imeli pač druge načrte.

GB

Župni če v Ligu z zvonom, ki vabi k molitvam v župnijsko kapelico.

NOVICE IZ SLOVENIJE

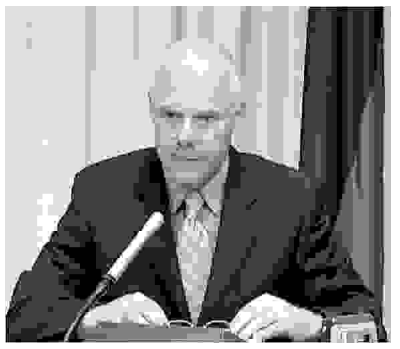

NOVI DIREKTOR POLICIJE

Vlada je za novega generalnega direktorja policije imenovala Jožeta Romška (na fotografiji) s prometnega ministrstva. Na tem mestu je s 1. julijem zamenjal dosedanjega vršilca dolžnosti generalnega direktorja policije Bojana Potočnika. Minister za notranje zadeve Dragutin Mate je pojasnil, da želi z odločitvijo za menjavo pripomoči, da bo v vrhu policije zavel nov veter in da se bodo cilji, ki si jih je zadal v tem mandatu in izhajajo iz zakonodaje, še bolje in učinkoviteje izvajali.

DRAŽJI POTNI LISTI

Začela je veljati sprememba pravilnika o določitvi cene potnih listin, na podlagi katerih bo potrebno za potne liste odštteti nekoliko več denarja. Tako bo za osnovni potni list z 32 listi potrebno po novem odšteti 6600 tolarjev (doslej 6350 tolarjev), za potni list z 48 stranmi pa 7100 tolarjev (doslej 6850).

VLADA V SAVINJI

Predsednik vlade Janez Janša in ministrska ekipa so se ob koncu obiska savinjsko-šaleške regije seznanili tudi s težavami te regije, ki so jih predstavili tamkajšnji župani in gospodarstveniki. Bodoči razvoj regije bo temeljil na energetiki, vendar je za razvoj regije pomembno tudi izobraževanje. Denacionalizacijski postopki tečejo prepočasi in je na tem področju nujno sprejeti takšne ali drugačne odločitve. Glede hitre ceste od Koroške do Šentruperta v Spodnji Savinjski dolini so župani v regiji enotni pri določitvi trase te ceste.

TIRNA VZPENJAČA

Koalicijska večina v ljubljanskem mestnem svetu je na izredni seji s 23 glasovi proti trem ob obstrukciji opozicijske SDS sprejela odlok o podelitvi 40-letne koncesije za upravljanje s tirno vzpenjačo na Ljubljanski grad Festivalu Ljubljana.

NAJVEČ PO LETU 200

Lani se je v Sloveniji rodilo 17.961 otrok, kar je 640 otrok oziroma 3,6 odstotka več kot leta 2003. To je druga najvišja številka živorojenih otrok v zadnjih sedmih letih po letu 2000, ko je bilo simbolno veliko rojenih. Kljub lanskem porastu rojstev pa bo naravni prirast v Sloveniji še vedno negativen. Lani se je v povprečju na 1000 prebivalcev rodilo devet otrok, je povedala Žnidaršičeva in ponovila znano dejstvo, da število rojstev upada. Konec 50. let prejšnjega stoletja se je denimo na 1000 prebivalcev rodilo še 18 otrok. Slovenija je še vedno ena izmed držav z najnižjo rodnostjo v Evropi. Nizka rodnost je sicer značilna za vse nove članice Evropske unije, med starimi članicami pa za Slovenijo zaostaja Nemčija (8,6 otroka na 1000 prebivalcev), in sicer k temu prispeva vzhodni del države. Največ otrok (15,5 na 1000 prebivalcev) pa se rodi na Irskem.

PO SVETU

VULKAN NA JAPONSKEM

Na jugu Japonske, več kot tisoč kilometrov od Tokia, je izbruhnil podvodni vulkan. Izbruh so opazili obalni stražarji oddaljenega otoka, saj so se v nebo dvigali ogromni oblaki sopare. Vulkan, ki je izbruhnil že leta 1986 in 1992, je nazadnje povzročil nastanek novega otoka. Ta je kasneje erodiral in potonil pod gladino morja. Vulkanologi menijo, da bi tokratni izbruh lahko ponovno povzročil nastanek otoka. Obalna straža pa opozarja pred nevarnostjo plovbe na tem območju, saj se vulkan še ni umiril.

VRH PUTIN-CHIRAC-SCHROEDER

Ruski predsednik Vladimir Putin je v bližino Kaliningrada povabil francoskega predsednika Jacquesa Chiraca in nemškega kanclerja Gerharda Schroederja. Govorili so pomenu dobrih odnosov med Rusijo in EU, pa tudi o mednarodnih vprašanjih. Chirac in Schroeder sta Putinu povedala, da so pozitivni odnosi med Rusijo in Evropsko unijo ključnega pomena za stabilnost v svetu in za uspevanje Kaliningrada. To ozemlje od Rusije ločita Poljska in Litva, članici EU. ,,Odnosi med Rusijo in EU na štirih področjih (policija, kultura, zakonska vprašanja, gospodarstvo) so pomembni tudi za območje Kaliningrada," pa je dejal Schroeder. ,,Tesnejši, ko bodo odnosi, boljši bo uspeh Kaliningrada," je dodal.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENCI V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Prvo polletje letošnjega leta je minulo. Vse naročnike, ki še niso nič plačali naročnine za tekoče leto uprava Svobodne Slovenije prosi, da plačajo vsaj polletno naročnino, ki znaša 43 pesov ali celotno, ki znaša pri enkratnem plačilu 80 pesov.

Ne odlašajte s plačilom!

Plačate lahko ali osebno pri upravi na Victor Martinez 50, po pošti z giro postalom ali bono postalom ali bančnim čekom ali pa nam sporočite, da Vas obišče naš zaupnik.

PRIHOD NOVIH DRUŽIN

V torek 5. julija t.l. zjutraj so z ladjo ANA C prispeli v Buenos Aires: **družina g. Jožeta Grabnarja** iz Buenos Airesa in sicer: gospa **Julija Grabnar,** rojen Kanc, s hčerko **Julko** in sinom **Jožetom.** Prišli so iz Zagorice pri Šent Vidu pri Stični; **družina g. Jožeta Petkov ka** iz San Andres-a in sicer: gospa **Ana Petkovček**, hčerka **Ana** ter sinovi **Gabrijel, Ladislav** in **Marjan.** Prišli so iz Hotedršice pri Ljubljani. V spremstvu Petkovškove gospe je prišel tudi sin **g. Janez Majer ič** iz Buenos Airesa **Jože Majer ič**. Prišel je iz Tržiča.

Vse novodošle rojake ob prihodu iskreno pozdravljamo s prisrčno željo, da bi v novi domovini bili srečni in zadovoljni!

ING. MAKS A. WESTEN UMRL

V petek popoldne dne 1. julija 1955 je umrl v Buenos Airesu v 41 letu starosti ing. Maks A. Westen, sin biv. znanega industrialca Westena iz Celja, lastnika tamošnje Cinkarne.

Po končani vojni se je pok. ing. Westen s svojo družino preselil v Argentino ter je svoj kapital investiral v razna industrijska podjeta. Slovencem je bil naklonjen ter jih je rad sprejemal v službo v podjetja, pri katerih je bil udeležen s svojim kapitalom, zlasti pa je pomagal z garancijo za najem velike hiše v Ramos Mejia, kjer je potem dobilo stanovanje več slovenskih družin z otroci.

Pok. Ing. Maksu Westnu je podelil sv. maziljenje g. direktor Anton Orehar, ki je znaj naslednjega dne, v soboto dne 2. julija t. l., opravil tudi pogrebne molitve na nemškem pokopališču na Chacariti, kjer je začasno pokopan.

OSEBNE NOVICE

Na tucumanski univerzi je promoviral za doktorja prirodoslovnih ved g. **Zlatko Tom ič.** Čestitamo!

OGLAS

SLOVENSKA GOSPODARSKA ZADRUGA
je prevzela
1. julija
restavracijo in bar ,, ILIRIJA ,,
na Alvarado 350, Ramos Mejia — T. E. 658-0827
kamor ste vsi rojaki
prisrčno vabljeni
V prikupnem salonu je prilika za domače praznovanje družinskih
slovesnosti in organizacijske zakuske. — Zahtevajte proračun!

Svobodna Slovenija, 7. julija 1955 - t. 27.

ODSTOP AMERI KE SODNICE

Potem ko 80-letni predsednik ameriškega vrhovnega sodišča William Rehnquist, ki boleha za rakom, pred dnevi proti pričakovanjem ni napovedal odstopa in upokojitve, je svojo upokojitev še bolj presenetljivo sporočila prva ženska članica vrhovnega sodišča Sandra Day O'Connor. Njen odstop pomeni, da se bo sedaj vsa politika v ZDA posvetila boju za njenega naslednika ali naslednico.

SLOVENCI IN ŠPORT

USPEHI NA SI

Slovenski športni junaki so s sredozemskih iger (SI) srečno prispeli nazaj v domovino, dobitnike medalj (na fotografiji) pa je že po prihodu čakala nova obveznost. Deležni so bili prisrčnega sprejema v prostorih glavnega pokrovitelja SKB banke. Na slovesnosti so zaradi različnih obveznosti manjkali judoisti, Bojan Tokič (namizni tenis), Jernej Godec (plavanje), veslači in teniška naveza Oblabnik-Žemlja. Slovenska delegacija je na sredozemskih igrah v Almerii osvojila 35 medalj in postavila nov mejnik za naslednje generacije, ki ga bodo skušale v prihodnosti preseči.

MLADI ARGENTINCI SVETOVNI PRVAKI

Argentinska nogometna reprezentanca je osvojila naslov svetovnega prvaka do 20 let. V finalu so mladi argentinski nogometaši premagali nigerijske vrstnike z 2:1 (1:0). Z dvema zadetkoma iz enajstmetrovk je srečanje v nizozemskem mestu Utrecht odločil veliki up Argentine in Barcelone Lionel Messi, ki je najstrožji kazni zanesljivo izvedel v 40. in 75. minuti. Pri Nigerijcih je bil uspešen Okbuke (53.). Tretje mesto je z zmago nad Marokom pripadlo Braziliji. Za Argentino je to že rekordni peti naslov, zlato žogo za najboljšega nogometaša pa je pričakovano prejel Messi, ki je bil s šestimi goli tudi najboljši strelec turnirja. Osemnajstletni vezist, ki je pred dnevi z Barcelono podaljšal pogodbo do leta 2010, je tako tretji Argentinec z laskavo lovoriko najboljšega igralca. Pred tem je to uspelo Javierju Savioli (2001) in legendarnemu Diegu Armandu Maradoni (1979).

KRAGELJ IN MOŽE

V nizozemskem Marakelu je bila ta vikend sedma dirka za svetovno prvenstvo za motokrosiste razreda MX3. Na dirki sta tekmovala tudi Slovenca Saša Kragelj (AMD Feroda) in Jaka Može (Može RT). Slovenskima tekmovalcema je težka peščena proga povzročala kar nekaj preglavic, na koncu pa sta se uvrstila na 10. in 18. mesto. Zmagal je Belgijec Sven Brugelmans.

CELJANKE DOBILE NASPROTNICE

Slovenske košarkarske prvakinje, igralke Merkurja iz Celja, bodo v prihodnji sezoni pokala FIBA igrale v skupini C skupaj z madžarskim Szegedom, hrvaškim Gospičem in litovskim Arvijem Marijampolejem. Tako je v Münchnu na sedežu FIBA določil žreb, katerega v celjskem taboru ocenjujejo kot težkega. Po njihovih besedah v skupini po kakovosti izstopajo Madžarke, kljub izenačenosti preostalih treh ekip pa v mestu ob Savinji upajo na napredovanje.

KOPER NAMESTO TERMA V POKALU EHF

Prihodnjo sezono bo Slovenijo v evropskih klubskih moških rokometnih tekmovanjih zastopalo pet klubov. Nastop v pokalu EHF je odpovedal Termo, zamenjal ga bo Koper. Slovenske barve bo v pokalih Evropske rokometne zveze branilo kar lepo število klubov. V najprestižnejšem bosta tako kot preteklo sezono nastopila Celje Pivovarna Laško in Gorenje iz Velenja, v pokalu pokalnih zmagovalcev bodo zaigrali rokometaši hrpeljskega Gold Cluba, z katere bo to premierni nastop v Evropi.

OSEBNE NOVICE

Umrl je: v Kanadi Dimnik Anton (84). Naj počiva v miru!

Darovali so:

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena sta zakonca Rebozov darovala 200 pesov. **Bog plačaj dobrotnikoma!**

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida /** Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) **/** e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Glavni urednik: Tine Debeljak ml. **/ Za Dru tvo ZS:** Alojzij Rezelj **/ Sodelovali so e:** Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Matjaž Čeč, Mara Črnak Sánchez, Maruča Zurc Čeč, Vinko Rode, Vera Breznikar Podržaj in Lučka F. Bergant. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino $ 75, pri pošiljanju po pošti pa $ 100; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.
Čeke: v Argentini na ime *,,Eslovenia Libre",* v inozemstvu *(bančne čeke, ne osebne)* na ime *,,Antonio Mizerit".*
Oblikovanje in tisk: ***TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.*** */ Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail:* info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7 | FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211 | R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

CATERING

Cocina & Fusión. Srečanja — Praznovanja — Sprejemi. Najboljša okusna postrežba! ***Julio Llallire, Chef Ejecutivo***. Tel.: 4641-6986; mobitel: 15 5564-2831; e-mail: jullace@yahoo.com.ar

TURIZEM

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital A ič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844- mpoznic@sfanet.com.ar

Povzetek Katekizma Katoli ke Cerkve

Papež Benedikt XVI. je v torek, 28. junija v Vatikanu predstavil Povzetek Katekizma Katoliške Cerkve. Skupaj s stvarnim kazalom in slikami ima 205 strani, medtem ko jih ima celoten Katekizem približno 800. Javnosti je ta priročnik v obliki vprašanj in odgovorov že dostopen, v prihodnjih mesecih pa bodo pripravili tudi žepno izdajo.

Povzetek Katekizma ima 3 glavne značilnosti: tesno se navezuje na celoten Katekizem Katoliške Cerkve, ki je bil objavljen leta 1992; njegova vsebina je predstavljena v dialoškem žanru, torej v obliki vprašanj in odgovorov; v njem pa najdemo tudi 15 slik.

Povzetek ne želi nadomestiti Katekizma Katoliške Cerkve, ki kakorkoli ostaja temeljno besedilo kateheze, ampak želi prebuditi zanimanje zanj. Zato se bralca v njem pogosto napoti k celotnemu Katekizmu.

Sicer pa ima ta priročnik enako strukturo kot Katekizem. Razdeljen je na 4 dele:

Prvi del z naslovom ,,Izpovedovanje vere" vsebuje sintezo vere, ki jo izpoveduje Katoliška Cerkev na osnovi nicejsko-carigrajske veroizpovedi. Ta del predstavlja poglavitne verske resnice.

Drugi del z naslovom ,,Obhajanje krščanske skrivnosti" poudarja pomen velikonočne skrivnosti, predstavlja 7 zakramentov Cerkve in pojasnjuje, kdo jih obhaja, kdaj in kje.

Tretji del z naslovom ,,Življenje v Kristusu" obravnava etične odločitve krščenih, ki so poklicani, da delujejo v skladu s človeškim dostojanstvom. Ta del pojasnjuje tudi 10 božjih zapovedi.

Zadnji, četrti del, z naslovom ,,Gospodova molitev: oče naš" poudarja pomen molitve v življenju kristjana. Ta je namreč poklican k dialogu z Bogom, in sicer v molitvi, kjer ima očenaš privilegirano mesto, saj nas je te molitve naučil Jezus sam.

Dialog v obliki vprašanj in odgovorov je omogočil, da je v povzetku predstavljeno bistvo Katekizma.

Puk ič v Trstu

Vodja urada za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, državni sekretar Franc Pukič, je obiskal Narodno in študijsko knjižnico in Slovenski informativni center Narodni dom v Trstu. V ospredju pogovorov z vodstvom ustanove na čelu s predsednikom upravnega sveta, ravnateljem in predsednikom Slovenskega raziskovalnega inštituta iz Trsta je bilo vprašanje finančne podpore knjižnici in njenim projektom. To kar NŠK prejema tako s strani italijanske države kot s strani urada za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, komaj zadostuje za pokrivanje stroškov, ki jih zahteva redno delovanje. Pukič je v izjavi za Radio Trst A pozitivno ocenil določene majhne premike v prid slovenske manjšine v Italiji, na primer vračanje nekaterih prostorov v Narodnem domu. Obenem je poudaril podporo Slovenije prizadevanjem vseh, ki bodo v Narodnem domu izvajali projekte za ohranjanje slovenske kulture in identitete ter slovenskega jezika.

TOMBOLA v Na em domu v San Justu

V nedeljo, 10. julija ob 16. uri

1. dobitek: računalnik
2. dobitek: računalnik
in mnogo drugih bogatih dobitkov!

Cena tablice : $2
V preprodaji: 5 tablic $ 10 + 1 tablica zastonj!

Na razpolago krofi in štrudelj

Hipólito Irigoyen 2756 — San Justo

Pridite, ne bo Vam žal!

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

Kip svete Eme

V mariborsko stolnico so priromali duhovniki in verniki celovške škofije. Vodil jih je celovški škof Alojz Schwarz, ki je skupaj z mariborskim škofom Francem Krambergerjem blagoslovil in slovesno umestil kip sv. Eme. Oba sta soglašala, da prihod kipa sv. Eme v Maribor daje priložnost za dodatno utrjevanje vezi med mariborsko in celovško škofijo.

Slovenci na avstrijskem Koroškem in njihovi nemško govoreči sodržavljani sicer že stoletja častijo sv. Emo (včasih smo ji dajali ime sveta Hema), pa tudi v Sloveniji njena svetniška podoba in zgodovinska vloga ni docela neznana. Po besedah mariborskega stolnega župnika Stanka Lipovška je na vlogo in pomen sv. Eme opozoril že Slomšek, ki je leta 1855 v Drobtinicah opisal njeno življenje. Zgodovinarji imajo še nekaj težav pri natančni določitvi časa in kraja njenega rojstva, so pa zelo jasni sledovi njenega življenja in dela na Koroškem, pa tudi v štajerski, dolenjski in kranjski deželi.

Tako je že leta 1043 ustanovila samostan v Krki na Koroškem z znamenito cerkvijo, kjer je tudi sama preživela večer življenja in je tam pokopana. V tem samostanu je bila leta 1072 ustanovljena krška škofija, ki še danes kot celovška škofija uresničuje svoje poslanstvo. Prav tako leta 1043 je velik del svojega posestva namenila za samostan Admond, ki je še danes pomembno duhovno središče. Kot je pojasnil Lipovšek, so tudi v Sloveniji sledovi vsestranskega Eminega delovanja. Župnija sv. Eme pri Podčetrtku, Olimje, Pilštajn, Kozje, Podsreda, Krško, Šentrupert na Dolenjskem, Mirna in Mokronog in še mnogi drugi kraji so močno povezani s sv. Emo.

OPORTUNIDAD DE INGRESOS EXTRA

para eslovenos en la Argentina
Empresa internacional con pronto inicio de actividades en la República de Eslovenia selecciona socios comerciales con contactos profesionales, comerciales o personales en Eslovenia y la Argentina.
Solicite información adicional a: **poslovnipartner@yahoo.com.ar**

OBVESTILA

SOBOTA, 9. julija:
Srečanje Zveze mater in žena s Pristave ob 10. uri. Dr. Alenka Rajer Dolinar nam bo posredovala potrebne zdravniške nasvete.

SOBOTA, 9. julija:
Ponovitev igre ,,Gugalnik", ob 20. uri v Slomškovem domu.

NEDELJA, 10 julija:
Tombola v Na em domu v San Justo ob 16. uri.

ČETRTEK, 14. julija:
Redni mesečni sestanek Zveze slovenskih mater in žena, ob 16.30 v Slovenski hiši. Lic. Emi Urbančič Marušič bo predavala, o vedno dobrodošlih nasvetih ,,za duševno in telesno zdravje".

NEDELJA, 17 julija:
Mladinski dan v San Martinu s celodnevno prireditvijo.

ČETRTEK, 21. julija:
Redni mesečni sestanek Zveze slovenskih mater in žena-San Martin, ob 16. uri v Domu. Ga. Polona Makek nas bo popeljala po ,,Po poteh naših mučencevČ. Vabljeni tudi možje!

Taborjenje mladcev in mladenk bo 21. in 22. julija. Vodil ga bo prof. Jure Urbančič. Prijave pri voditeljih vsakega Doma.

PETEK, 22. julija:
Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v San Martinu.

NEDELJA, 24. julija:
Občni zbor MUTUALA SLOGE ob 10. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 30. julija:
Café-koncert na Pristavi s sodelovanjem znanega slovenskega pevca Staneta Vidmarja.

NEDELJA, 31 julija:
Srečanje molivk in molivcev Živega rožnega venca, ob 15.30 v slovenski cerkvi Marije Pomagaj.

Gugalnik

Novak Novak - Prevod Du an Tom e

Predprodaja vstopnic pri Karli Malovrh - Tel. 4482-5885
Na razpolago lahka večerja

gledališka skupina SLOMŠKOVEGA DOMA

Ponovitev:
Sobota 9. julija ob 20. uri

Slom kov dom, Castelli 28, Ramos Mejía - Buenos Aires

,,Zdaj se spočij izmučeno srce,
zaprte tvoje so utrujene oči,
srce pa na e govori,
da vidimo se tam nad zvezdami"

Prijateljem in znancem sporočamo da je 24. junija po hudi bolezni odšel k Bogu

JOŽE ŠEME

Zahvaljujemo se mons. dr. Juretu Rodetu, ki ga je spremljal v bolezni, za podeljene zakramente in pogrebno sv. mašo; č.g. Franciju Cukjatiju za obiske ter molitve ob krsti. Iskrena hvala prijateljem in ostalim znancem ki so zanj molili.

Žalujoči: žena **Ivanka;**
hčerke **Irena**, **Andreja** in **Mirjam**;
sin **Marko**;
zeti **Mirko Vasle**, **Marko Mele**, **Niko Jako** in snaha **Marina Cardani**;
vnuki **Gabrijela**, **Aleks**, **Marjana**, **Natalija**, **Danijel**, **Lucijana**, **Valerija**, **Nadija** in **Belen**;
sestra **Anica** z družino in ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Stična